

hennes rheumatism försvinna!

Men kanske nu några ord om Räkna-
"Räkna kvar" kallad - och dess innervärre.

Först och främst vill jag nämna att
Tant Forsblom - sorgligt nog! - ännu ej
blifvit så mycket återställd, att hon kun-
nat företaga återresan från H. fors. Vis-
sloligen är det hopp om att hon kunde kom-
ma i morgon, men detta hopp är så svagt,
emedan det redan flere gånger lofvats och
lofvats, men aldrig blifvit något af Tants
hittkomst. Ensamma lifva vi således här
med Helena till "hushållsföreståndarinna".

Likväl hafva vi ej blifvit på sällskap:
utom Krokens finnas här tvänne studen-
ter (de studenterna! de studenterna!), inackor-
derade liksom vi (den ena lär hafva kysst gott
saktadt alla mine förmaningar), och så haf-
va vi ju vår ga käse "postöverinspektors
verstelöftnant "Eli" Edward Lindfors (modren
född Standerstsköld), som roar oss med sine
"inte precis, men si," och sine ofta ganska
kvicka och bitande svar. (Saken är att gubben

De stycken i detta bref.
af J. J. Forsblom, smilla Tanten, den oöfvermåttningen.

ij har alla skrufvar i behåll, utan tappat bort någon från hjärnmaskineriet). Denne höge herra, som själf tillskansat sig sin titel, bor här på inackordering (liksom vi). Han betalar 60 mark för alt i ordets vidsträktaste bemärkelse: mat, husrum, kläder, pengar m. m. m. m. Han bekläder den höga posten (här på Räkshä) af öfverbringare af bref från ångbåtarna till adressorten. Han kallar de fleste, till och med en af hundarna, som bär namnet "Pontus", till "farbror", ehuru han är fyllda 27 år. Han är Räkshäs storätare. Han dricker fem (5) koppar kaffe och tre gånger frukost i rad utan uppehåll, och andack heter ^{det} (af honom själf naturligtvis): "inte äter man precis mycket, men, si, nu tar man allt hvad man får". (Inom parentes nämnt, så säger han aldrig "jag", utan alltid "man"). I dag kom till mig tvänne bref: ett från Farnös och det från Tanternas. Elis hade naturligtvis tagit dem från ångbåten och stoppat dem i rockfickan. Men där pingo de hvila sig efter den långa resan alltför

P. J. Tack så mycket för det vackra brevet som jag tillgodod mig!
P. J.

långe. Först efter en timme ungefär sa
 de Elis till mig: — "Petter, kom hit, du
 har fått ett bref — men int 'ä' de från
 Villmanstrand." — "Jaså", svarade jag
 öfverraskad, "med hvilken båt kom det
 så sent?" — "Ja, du, inte kom de, precis
 nu just, men de 'ä' ja ingen brädskä",
 svarar "philantropen" och räcker mig brefvet
 från Tarmot. En timme eller par (tiden går
 så fort på landet) ~~skallan till mig åter skul-~~^{därefter}
 le vi just gå och simme, då Elis ropade
 åt mig: — "Petter, kom riktigt hit nu",
 och förde mig i ett hörn af rummet... undet
 öfriga gissar man — — — — — Så'n postbyön
 ska' man ha! — — — — —

Jag finner till min förskräckelse att
 papperet är slut nu och tillägger endast:
 två, de bästa rummen i lilla byggningen (Pro-
 kens Os, som sagt, i den Store) äro vi i besittning
 af; — Gerda och undertecknad äro herömråde
 sionmare, Guggu en kruka af i afscenda bas-
 einvatten, Gustaf Aspelund ("Venni") för till-
 fallet här ute; — alla friska och raske; vädrat
 vackert, Kanalen och slussen intressanta att se på,

Många trivselönskningar
 till alla tankarna
 minniga till en god hälsa af Petter.

sjövättat varmt, och maten god. Många
millioner till både Tasterne Christen och Eli och Lyckö
millioner till en god hälsa af Fetter.

P. d. l. Tack så mycket för det vackra Brevet,
som jag tillryggade mig!
D. L.

P. P. P. Förslät, snälla Tanter, den osannolikheten =
de stylen = dotter bref. P. P. P.

11
C. P. P. P. Den stora bollen trygglig och myk
ket använd. P. P.